

повъзпре и пак залюшнат,
свий, извий и полети -
глухо татък потоп сепнат
като под земя ехти.

А с усмивка благодушна
гледат старци отстрана
и лулите им светулкат
в околната тъмнина.

Днес са тук, а бог знай утре
де глава щге прислонят..
За бездомните безгрижност
прави лек световнии път.

